

George Sbârcea și un șlagăr nemuritor Ionel, Ionelule!

George Sbârcea s-a născut la 23 martie 1914 în Toplița, județul Harghita, ca fiu al medicului militar colonel Constantin Sbârcea, fost doctor personal al împăratului austro-ungar Carol al IV-lea și nepot al primului patriarh al României Miron Cristea (fratele bunicii sale). După absolvirea studiilor primare și liceale la Toplița și Reghin, George Sbârcea a urmat cursurile Facultății de Drept de la Cluj, dar nu a profesat în domeniul judiciar.

Cu un talent de pianist remarcabil, încă din tinerețe a înființat o orchestră, cântând tangouri și române în localități din Cluj, Timișoara, Sibiu etc., sub pseudonimul Claude Romano. În paralel cu studierea dreptului, a urmat între 1934-1937 Academia de Muzică (Conservatorul) din Cluj. În anul 1937, George Sbârcea a venit în Capitală, fiind angajat la Teatrul Muzical Alhambra, fondat și condus de Nicolae Vlădoianu și Nicușor Constantinescu. Aici, a creat cântecul nemuritor Ionel, Ionelule lansat de Lulu Nicolau și Lisette Vereș - un duet feminin în mare vogă la acea vreme. Șlagărul său Ionel, Ionelule a reușit un succes răsunător fiind cântat și în Germania, Franța, Spania și alte țări ale lumii. După 1940, George Sbârcea care vorbea fluent șase limbi străine, a ocupat diverse funcții publice, ca diplomat, secretar la Direcția Presei Străine din cadrul Ministerului Propagandei ș.a., care i-au adus notorietate și înfluență.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

După război, a fost arestat, de către noile autorități comuniste care l-au acuzat și anchetat pentru crime de război. A fost condamnat la 15 ani de detenție grea, din care a executat opt ani de închisoare politică în temnițele de la Jilava, Aiud și Gherla, fiind în permanență urmărit de Securitate pentru legături dușmănoase cu elemente potrivnice regimului (până în 1968, când, i s-a ridicat interdicțiile).

Ulterior, până la sfârșitul vieții, activitatea culturală lui George Sbârcea s-a manifestat pe mai multe planuri: muzical, jurnalistic, scriitoricesc etc, fiind bun prieten cu mari personalități precum: Emil Cioran, Mircea Eliade, Maria Tănase, Gică Petrescu, Louis Armstrong, Charles de Gaulle etc. Din creația muzicală a compozitorului George Sbârcea de dinainte și de după al doilea război mondial (în afară de Ionel, Ionelule) exemplificăm următoarele șlagăre de succes: Studentina, Fir-ai tu să fi și de dragoste, Anișoara, S-a rupt o coadă la vioară, Un tango de adio, Nenița, Inimioară inimioară, Un cântec pentru tine, Du-mă sanie, O melodie cu parfum de amintiri, Știa bunica ce dansa ș.a., piese apărute pe discuri ale perioadei interbelice și Electrecord (după 1968).

De asemenea, George Sbârcea a scris și publicat 83 de cărți, majoritatea cu tematică muzicală, dintre care amintim: Muza veselă, Jazz-ul o poveste cu negri, O stradă cu cântec, Povestea musicalului, Orașele muzicii, Darclee, Povestea vieții lui George Enescu, Când Dunărea era albastră, Opereta și lungă ei poveste, Cafeneaua cu poeți și amintiri, Ciocârlia fără moarte, Ciprian

George Sbârcea și un șlagăr nemuritor Ionel, Ionelule!

Porumbescu un cântăreț al neamului, Viața romanțată a Mariei Tănase, Viața și cântecele lui Gică Petrescu (după care s-a făcut și un film) etc. Ca jurnalist, a scris numeroase articole, cronici muzicale, eseuri, studii de specialitate, traduceri etc., în diverse publicații precum Curentul, Rampa, Neamul Românesc, Drapelul, România Mare etc.

În plan personal, George Sbârcea a fost un exemplu de comportament pentru cei din jur. Era un om sensibil, sentimental, fermecător, făcându-se plăcut în orice mediu, spiritual, de o modestie ieșită din comun, generos și serviabil, sprijinindu-i pe toți, îndeosebi pe tineri. La 27 iulie 2005 a încetat din viață, fiind înmormântat la cimitirul Bellu din Capitală. Șlagărul nemuritor Ionel, Ionelule și celelalte melodii de succes stau mărturie vieții lui George Sbârcea închinată în totalitate muzicii și culturii române.

Horățiu Măndășescu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*